

na osnovi pronicajoče vode in jih avtomatsko posredujejo tako v Kelagovo centralo kakor tudi na slovensko stran. Nastalo umetno jezero privablja obiskovalce predvsem v topli polovici leta, ko se voda segreje tudi do 24 °C. Kljub obsežnosti in zahtevnosti posega v okolje so danes (po petnajstih letih!) rane zaceljene in jezero je videti skorajda "naravno": jez in jezerska obala sta zasajena z drevesi in grmičevjem, obrežje jezera je urejeno s skalnimi bloki, ki se vključujejo v "naravno" podobo jezera.

Ekskurzijo smo zaključili v občini Muta, kjer smo si ogledali ekološko kapelico in Sedelnikov slap. Predstavniki Univerze v Mariboru, Ministrstva za okolje in prostor in Zveze geografskih društev Slovenije smo se z županom dogovorili za pripravo pilotnega projekta čezmejnega sodelovanja za razvoj Mučke Bistrice (glej zapis na zadnji strani tokratne številke).

Načrtovanje prostorskega razvoja zahteva temeljito poznavanje pokrajine ter v njej odvijajočih se procesov, hkrati pa vključuje znanja različnih strok. V procesu usklajevanja različnih interesov glede rabe prostora smo pomemben sogovornik tudi geografi, ki želimo s tovrstnimi strokovnimi ekskurzijami vzpostaviti medsektorsko sodelovanje in s tem pripomoči k ustrežnejšemu reševanju okoljskih problemov in k prostorskemu razvoju, ki upošteva načela trajnostnega razvoja ter hkrati prispeva k večji kakovosti življenja.

Narava postaja vse večja vrednota - če jo želimo ohraniti še za naslednje generacije, moramo delovati v skladu z načeli sonaravnosti. Primera Beljaka in Golice nam lahko nedvomno služita za zgled.

Tatjana Kikec

Človek v koraku z naravo

Društvo mladih geografov Slovenije je med 2. in 9. julijem 2006 organiziralo že 10. raziskovalni tabor; ko nas je pot zanesla na Goričko, kjer je organizacija potekala v sodelovanju s Krajinskim parkom Goričko. Za večino udeležencev (kar 29) tabora je bila pokrajina manj znana, zato pa toliko bolj zanimiva. Namen našega druženja je bil bolje spoznati naravno- in družbenogeografske značilnosti območja; ugotavljali smo prepletanje teh elementov in njihov vpliv na izgled pokrajine. Naše delo je bilo razdeljeno v dva dela: spoznavanje pokrajine s tematskimi ekskurzijami in predavanji ter izdelovanje geografskih panoram.

Najprej smo poskušali v treh dneh čim bolje spoznati pokrajino. Na gradu Grad nas je sprejela Stanka Dešnik in nam predstavila značilnosti in delovanje Krajinskega parka Goričko. Park je del trideželnega parka; zavarovano območje je del Slovenije, Avstrije in Madžarske, vendar so stopnje zaščitenosti različne. Najvišjo stopnjo ima Park Örség na Madžarskem, ki je



Tromejnik - markantna stična točka Slovenije, Avstrije in Madžarske (foto: Rok Godec).

narodni park, sledi mu Krajinski park Goričko, najnižja pa je stopnja zaščitenosti v Avstriji, kjer ima Park Raab status naravnega parka.

Drugi dan so bile na programu fizičnogeografske značilnosti Goričkega. Vreme je bilo kot nalašč za odhod na teren. Pod vodstvom Karla Natka smo se zjutraj odpravili spoznavat značilnosti pokrajine z zmernokontinentalnim tipom podnebja z viškom padavin poleti. Z drugimi besedami – lilo je kot iz škafa! Na našo srečo se je vreme proti poldnevu izboljšalo in smo se malo posušili. Škoda je bilo le pogleda z "goričanskega Triglava" (Sotinski breg je s 418 m najvišji vrh Goričkega), ki nam ga je zastirala meglica. Po geomorfološko-geološko obarvanem dopoldnevu nas je čakala še popoldanska ekskurzija pod vodstvom Draga Balajca, ki nam je predstavil vegetacijske, pedogeografske in klimatske značilnosti Goričkega.

Tretji dan je bil čas za družbeno geografijo. Ker pa brez poznavanja zgodovine ne gre, nam je Franc Kuzmič iz Pokrajinskega muzeja Murska Sobota predstavil zgodovino Prekmurja. Dobro opremljeni z zgodovinskimi informacijami in vedenju o procesih, ki so se dogajali v pretekli in polpretekli zgodovini, smo se odpravili na teren, kjer smo lahko "preverili" nekatere informacije. Po severovzhodnem delu naše domovine nas je vodila Irma Potočnik Slavič. Program je bil (kot se za geografski teren spodobi) precej natrpan. Še posebej se mi je v spomin vtisnil optimizem, saj smo mnogo slišali o prednostih in možnostih Goričkega in ne le o težavah in problemih, ki so ponavadi izpostavljeni.

Intenzivnemu "uvodnemu" spoznavanju pokrajine je sledil drugi del našega tabora, ki je bil namenjen delu v skupinah. Razdeljeni smo bili v pet skupin po pet udeležencev. Organizatorji so

poskrbeli, da so nas "temeljito premešali", saj smo se skupaj znašli študentje različnih letnikov geografije.

Naša naloga je bila izdelati geografske panorame, sestavljene iz štirih delov:

- panoramska fotografija izbranega območja (na njej so bile označene markantne točke, videne iz izbranega stojišča), ki je bila podlaga za izdelavo ostalih panoram;
- geološko-geomorfološka panorama (shematično prikazane geološke in geomorfološke značilnosti vidnega območja);
- klimatsko-vegetacijska panorama (prikazano značilno rastje in klimatske značilnosti);
- panorama človekovih vplivov na okolje (označene vidne značilnosti kulturne pokrajine).

Vsak del je poleg shematičnega prikaza vseboval tudi spremno besedilo. Panorame smo izdelovali za potrebe krajinskega parka in smo jih pripravili v obliki, ki je primerna

za informacijske turistične table. Ali bodo zaživele v tej ali kakšni drugi obliki, pa je odvisno od krajinskega parka. Poleg turistične imajo naše panorame tudi veliko didaktično vrednost, saj bi v obliki tabel (povezanih v učno pot) predstavljale veliko prednost in pridobitev pri spoznavanju manj znanega dela naše države. Naši izdelki so razstavljeni na gradu Grad (predvidoma do septembra 2006), nato pa se bodo preselili v prostore Mestne občine Ljubljana in potem še na Oddelek za geografijo Filozofske fakultete v Ljubljani.

Čas je na taboru tekkel hitreje kot drugje v Sloveniji. Razlog za to je bil tudi spremljevalni zabavni program. Seveda brez okroglega usnja ni šlo in dva večera sta bila rezervirana za ogled polfinalnih tekem svetovnega prvenstva v nogometu. Nismo pa ostali samo pri gledanju, ampak smo se tudi sami lotili športnih aktivnosti. Poleg možnosti, ki nam jih je nudila nastanitev v telovadnici Osnovne šole

Grad, smo imeli tudi turnir v namiznem tenisu ter nekakšne taborske igre brez meja. Organizatorji so nam dali tudi prosto dopoldne, ki smo ga mnogi izkoristili za obisk slovenskega Porabja. Tako smo združili zabavno s koristnim in si na hitro ogledali še pokrajino na drugi strani meje. Da pa naše aktivnosti ne bi ostale skrite, je v času trajanja tabora potekal fotografski natečaj, ki nas je spodbujal, da smo v svoje objektivne ujeli nepozabne trenutke – tako v naravi kot med nami samimi.

Na koncu je kar težko na kratko strniti vse misli, ki so se nam nabrale v času tabora. Zato naj se samo še zahvalim organizatorjem (Anita Žalik, Petra Gostinčar, Klemen Gostič in Rok Ciglič) za izvrstno pripravljen tabor, od katerega je vsak "odnesel" toliko, kot je želel, in kjer za nikogar ni zmanjkalo zanimivih trenutkov.

Rok Godec



Spoštovani naročniki!

Morebitne spremembe naročniških razmerij (prijave, odjave) in spremembe naslova sporočite upravniku revije na naslov:

Primož Gašperič,

Geografski inštitut Antona Melika
ZRC SAZU, Gosposka 13, 1000
Ljubljana, telefon (01) 47 06 347,
E-pošta: primoz.gasperic@zrc-sazu.si.

Spremembe naročniških razmerij začnejo veljati s **1. januarjem 2006** oziroma s prvo številko naslednjega letnika (med letom sprememba ni možna), spremembe naslova pa takoj, ko prejmemo vaše obvestilo.

Primož Gašperič

Foto: Roman Rozman.